

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 9949-06-25 סבג נ' אלקטרה קמעונאות בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט רועי גרוסברגר

לוי מנחם מנדל סבג

תובע

נגד

אלקטרה קמעונאות בע"מ

נתבעת

פסק דין

- 1 לפניי תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת**)
- 2 או **החוק**), עקב שליחת דברי פרסומת למכשיר הטלפון של התובע.
- 3
- 4 1. ואלו הדברים בתמצית: התובע הגיש תביעתו בעקבות 19 הודעות טקסט שנשלחו, לטענתו,
- 5 למכשיר הטלפון שלו על ידי הנתבעת בתאריכים שונים. זאת, לדבריו, אף לאחר ששלח הודעת
- 6 "הסר" בשתי הזדמנויות שונות. בתביעתו עתר התובע לקבלת סעד של פיצוי כספי בסך 19,000 ₪
- 7 בגין משלוח ההודעות, בתוספת פיצוי בסך 5,000 ₪ בגין עוגמת נפש.
- 8
- 9 2. בכתב הגנתה טענה הנתבעת כי התובע רכש מוצר באחד מסניפיה ונרשם לרשימת הדיוור
- 10 באמצעות קישור ייעודי שנשלח אליו באישורו. לדברי הנתבעת, רק בדרך זו ניתן להיכלל ברשימת
- 11 הדיוור. עוד נטען כי חלק מן ההודעות נשלחו לתובע לפני ששלח את הודעת ההסרה; כי הודעת
- 12 "הסר" ראשונה לא נקלטה אצל הנתבעת; כי רק ההודעה השניה נקלטה; וכחודש לאחר מכן הוסר
- 13 התובע מרשימת הדיוור.
- 14
- 15 3. דיון בתביעה התקיים היום, ובמהלכו הוברר כי אין בידי הנתבעת דרך להוכיח את משלוח
- 16 הקישור לתובע שבאמצעותו נרשם, לטענתה, לרשימת הדיוור. על רקע זה, ובהינתן שהודעות
- 17 הטקסט צורפו לכתב התביעה, הנתבעת נאותה להסכים כי אין מחלוקת על העובדות הנטענות, כך
- 18 שנקודת המוצא היא כי נשלחו 19 הודעות כנטען.
- 19
- 20 4. דין התביעה להתקבל בחלקה.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 9949-06-25 סבג נ' אלקטרה קמעונאות בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 ראשית, אקדים ואציין כי התובע, מטעמיו שלו, מצא לנכון להשמיט מכתב התביעה את
3 העובדה שהזיקה בינו לבין הנתבעת לא נוצרה יש מאין, ומשלוח ההודעות לא נעשה בחלל ריק, כי
4 אם בהמשך לעסקת רכישה שביצע התובע באחד מסניפי הנתבעת (קבלה על ביצוע הרכישה צורפה
5 לכתב ההגנה, ובה צוין כי התובע קיבל "הנחת מנהל"). כפי שהובהר לתובע במהלך הדיון, בעל דין
6 נדרש לפרוש בפני בית המשפט תמונה עובדתית מלאה, ולא להציג תמונה סלקטיבית תוך השמטת
7 פרטים עובדתיים רלוונטיים. ברי כי היה מקום לכלול עובדה זו בגדרו של כתב התביעה, ולו כדי
8 לשפוך אור בפני בבית המשפט על מקור ההתקשרות בין הצדדים.

9

10 5. בכל האמור לגבי טיבו ותכליתו של מנגנון הפיצוי לדוגמה שמעוגן בסעיף 30א לחוק, איני
11 רואה להרחיב שלא לצורך, שכן הדברים גלויים וידועים ונאמרו בפסיקה פעמים הרבה. אזכיר אפוא
12 בקצרה כי בהתאם להוראות סעיף 30א(2)-(5) לחוק, על בית המשפט להעמיד לנגד עיניו את
13 תכלית האכיפה וההרתעה; את הרצון לעודד נמענים לממש זכויותיהם; ואת היקף ההפרה. עוד יש
14 לבחון אם מדובר בפרסום פוגעני וכן לתת את הדעת על התנהלות הצדדים ותום לבם, וכל זאת אל
15 מול הצורך להבטיח כי הפיצוי שייפסק לא יהיה מעבר לנדרש לצורך הגשמת התכליות המפורטות
16 בחוק (ראו, בין היתר, רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים)
17 ((4.8.2014)).

18

19 באשר לשיעור הפיצוי, סעיף 30א(1) לחוק קובע פיצוי "בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים
20 חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה". מדובר אפוא בסכום מרבי,
21 בבחינת **תקרה** לגובה הפיצוי שניתן לפסוק. בראי האמור, הובהר בפסיקה כי הגם שמדובר בהוראת
22 חוק צרכנית, "אין לשכוח כי ביישומו של החוק יש להגן אף על אותם גופים מפרסמים מפני ניצול
23 לרעה של החוק על ידי הצרכנים בשל הפוטנציאל לזכות בפיצוי גבוה" (רת"ק (מחוזי ב"ש) 49131-
24 01-16 **קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ**, פסקה 10 (5.5.2016)). עוד ברוח זו, הובהר
25 בפסיקה כי בדומה לאופן יישומם של חיקוקים שונים שמעגנים הסדרים של פיצויים ללא הוכחת
26 נזק, הפיצוי המרבי בגין הפרת הוראות חוק התקשורת ייפסק גם כן "רק באותם מקרים חמורים
27 וקיצוניים של הפרת הוראת החוק" (ע"א (מחוזי י-ם) 2526-12-17 **קסטרו מודל בע"מ נ' בר רגב**,
28 פסקה 20 (8.4.2018)). זאת, בין היתר, תוך בחינה אם מדובר בנתבעת שמפרה תדיר את הוראות
29 החוק ואם נדרשת הרתעה ממשית דווקא ביחס אליה (שם).

30

31 6. במקרה דנן, מנספחי כתב התביעה ניתן ללמוד כי הנתבעת שלחה הודעות למכשיר הטלפון
32 של התובע במשך כשמונה חודשים; וכי התובע שלח שתי הודעות "הסר", הראשונה רק בחלוף מספר
33 חודשים (שלטענת הנתבעת לא נקלטה), והשנייה בחלוף כארבעה חודשים נוספים. על רקע האמור,

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 9949-06-25 סבג נ' אלקטרה קמעונאות בע"מ

תיק חיצוני:

ואף תחת הנחה כי כל 19 ההודעות נשלחו לתובע מבלי שניתנה הסכמתו לכך, הרי שלאחר שנתתי דעתי על התנהלות הצדדים ותום לבם (לרבות תום לבם הדיוני), מתוך שימת לב לטיב הפרסומות שנשלחו והיקפן והצורך להרתיע את הנתבעת, ובראי הפסיקה הרלוונטית – איני סבור כי מדובר באחד מאותם מקרים חמורים וקיצוניים שמצדיקים פסיקת פיצוי בשיעור המרבי הקבוע בחוק. רחוק מכך. לאחר לקיחה בחשבון של מכלול השיקולים הצריכים לעניין כמפורט לעיל, ראיתי להעמיד את גובה הפיצוי בגין כל הודעה שנשלחה על סך של 200 ₪.

7. כפי שפורט בפתח הדברים, התובע טען כי יש לפסוק לזכותו פיצוי נוסף בסך 5,000 ₪ בגין עוגמת נפש. לאחר ששמעתי את טיעוניו של התובע והתרשמתי מעדותו, לא שוכנעתי כי יש מקום לעשות כן (וזאת אף מבלי להידרש למישור העקרוני בדבר תחולתה של הגנת 'זוטי דברים' בנסיבות כגון דא (ראו והשוו ת"ק 72901-05-24 מימוני נ' מט"י ירושלים (27.1.2025); ערעור על פסק הדין נדחה ברע"ק 30642-02-25 מיום 14.2.2025).

8. אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעת תשלם לתובע סך כולל של 3,800 ₪, בתוספת הוצאות בסך 500 ₪. סכומים אלו ישולמו בתוך 30 יום.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי ניתן להגיש בתוך 30 יום.

ניתן היום, א' אלול תשפ"ה, 25 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.

רוני גרוסברגר, שופט

25
26